

- виконувати вправи з релаксаційного дихання;
- висловлювати кому-небудь комплімент або похвалити когось;
- відшукати приємності у повсякденних речах.

✓ Варто не забувати, що вигорання може швидко поширюватися серед колег. Тема професійного вигорання вчителів стосується особливо. Вони щодня стикаються з високою емоційною напругою. Психологічний стан педагога лежить в основі освітнього простору і яскраво відбивається на психіці дитини і її навчальних досягненнях. Саморегуляція діяльності педагога є необхідним компонентом стресостійкості, адже ефективність процесу формування всебічно розвинутої особистості школяра знаходиться у прямій залежності від нервово-психічного стану кожного вчителя.

Список використаних джерел та літератури

1. Бойко В.В. Энергия эмоций: эмоции в общении. Эмоции в проявлениях личности. Созидающая и разрушающая сила эмоций. Методики для изучения эмоций] / В.В. Бойко. - 2-е издание, дополненное и переработанное. — СанктПетербург: Питер, 2004. - 474 с.
2. Брецько І.І. Психологічна симптоматика емоційного вигорання особистості / І.І. Брецько // Проблеми сучасної психології. Збірник наукових праць К-ПНУ імені Івана Огієнка. Інституту психології ім. Г.С.. Костюка НАПН України. - Вип. №12. - 2011. - С. 110-120.
3. Орел В.Е. Синдром психического выгорания личности / В.Е. Орел. – М.: ИП РАН, 2005. – 330 с.
4. Пампуха Л.О. Гендерні стереотипи в структурі рольового конфлікту жінки-керівника : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук : спец. 19.00.05 «Соціальна психологія» / Л.О. Пампуха. — Київ, 2006. — 20 с.
5. Скотт Плус. "Крістіна Маслах". Maslach.socialpsychology.org. Отримано 2012-06-27.
6. Трунов Д. Г. «Синдром сгорания»: позитивный подход к проблеме/ Д. Г.Трунов //Журнал практического психолога. - 1998. - № 8. - С. 84-89.
7. <https://vseosvita.ua/library/profilaktika-sindromu-emocijnogo-vigoranna-pedagogiv-onlajn-seminar-z-elementami-treningu-384662.html>

Кричковська Л.О.,
вихователь
Кам'янець –Подільського НРЦ
Хмельницької обласної ради

Спільна робота команди супроводу при реабілітації дітей із ДЦП.

При реабілітації та навчанні дітей з ДЦП важливо усвідомити, що кожен фахівець не сам по собі, а група супроводу, що працює на засадах командної взаємодії!

Ключові слова: діти з ДЦП, команда супроводу, узгоджені, навчально-реабілітаційні, корекційно-розвиткові заняття.

Головним завданням сучасної освіти є забезпечення умов для інтелектуального, соціального, морального, фізичного розвитку і саморозвитку кожного учня, що реалізується через зміст навчальних програм, методики проведення уроку, виховних заходів, форм організації всього навчально-виховного процесу[7,с. 3].

Для дітей з особливими освітніми потребами потрібен ще і особливий підхід під час навчально-реабілітаційних, корекційно-розвиткових дій[9].

Мета статті: досягнення ефективності корекційно-розвиткових занять, можна забезпечити саме завдяки спільним, узгодженим діям команди супроводу, яка включає: всіх педагогів/ вчителів і вихователів, спеціалістів корекційного спрямування, батьків, соціального працівника, реабілітологів, вчителів ЛФК), лікарів, практичних психологів та асистентів, спеціалісти системи соціального захисту населення.

Спільна робота фахівців освітнього закладу може передбачати різні моделі роботи. За міждисциплінарною моделлю співпраці команди супроводу налагоджують систему взаємодії, координації та інтеграції процесів підтримки, допомоги і супроводу дитини з особливими освітніми потребами. Спільно виробляються єдині вимоги до учнів, спільний словник фраз та ключових слів - зрозумілих дитині! Існує розроблений спільний план корекційних занять, після спільного розгляду результатів, тенденцій розвитку, можна добавляти чи зменшувати інтенсивність занять, словникового запасу. Спільними зусиллями створюються умови для якісного засвоєння знань учнями, забезпечується своєчасна взаємодопомога у роботі під час навчальних та корекційних занять, визначаються педагогічно та корекційно доцільні засоби впливу на дітей, дальні та ближні цілі розвитку, абілітації. Для цього має бути розроблено особливу освітню технологію, що називається командна взаємодія групи супроводу дитини в освітньому просторі.

Координатор(часто, це методист) налагоджує внутрішню комунікацію між учасниками, координація їх зусиль, проведення зустрічей групи, аналіз успішності процесу адаптації дитини до умов навчального закладу та її розвитку.

Діяльність кожного фахівця починає реалізовуватися у створенні комфортної зони праці із дитиною: обладнання робочого місця необхідними приладами, наочними посібниками, учнівськими зошитами, журналами для запису результатів. Їх наявність та організація має відповідати вимогам ергономіки (зручності та швидкості у виконанні). [8,с.3]

Фахівці, кожен із свого боку планує й оптимально розподіляє навчальні та корекційні навантаження на учня на кожному етапі заняття з урахуванням динаміки їх працездатності впродовж заняття, робочого дня та тижня.

На кожному етапі внутрішньої організації заняття кожен суб'єкт навчально-виховного, корекційно-розвивального процесу має мобілізувати інтелектуальні, фізичні та емоційні сили учнів необхідних для забезпечення ефективності навчання.[8,с.3] Діти з дитячим церебральним паралічем – це особлива категорія дітей, у яких порушена структура чуттєвого пізнання, перцептивних дій, гностичних процесів. Актуальною є проблема реабілітації дітей, які страждають на дитячий церебральний параліч, оскільки вона повинна бути якомога ранньою і спрямованою як на розвиток рухової, так і психічної активності[5, с.421-424].

При реабілітації таких дітей, варто звернути увагу на їх поставу. Вона тісно пов'язана із розвитком потужного "корсету", здатного постійно захищати та підтримувати хребет та внутрішні органи. У дітей з особливими освітніми потребами іншим, не менш важливим, чинником формування і підтримання постави є свідомий контроль звичних поз, положень тіла, тобто виховання навичок належної постави. Ці дві умови взаємопов'язані і взаємообумовлені. [1] У дітей із ДЦП підтримання постави ускладнене ослабленим м'язовим корсетом. Адже, не маючи добре розвиненої мускулатури, важко тривалий час утримувати належну позу і навпаки, добре розвинені м'язи ще не дають гарантій нормального розвитку поставити [2].

Виховуючи дитину батьки та педагоги, реабілітологи мають пам'ятати, що сформовані в дитинстві навички постави зберігаються на все життя і стають природною потребою кожної людини. [5,6]Адже при деформації хребта порушуються функції всіх систем, моторики.

Також при вираженій диспропорційності темпу розвитку, кожна дитина із руховими порушеннями потребує ретельного вивчення її психічного розвитку та визначення відповідних навчально-виховних заходів у спеціально організованому середовищі! Комплексний характер корекційно-педагогічної роботи передбачає постійне врахування взаємовпливу рухових, мовленнєвих і психічних порушень у динаміці розвитку. Через це необхідна спільна стимуляція усіх сторін розвитку: психіки, мовлення, моторики, а також корекція їх порушень.

Основною метою корекційного навчання і виховання дітей із порушеннями опорно-рухового апарату: всебічний розвиток дитини у відповідності з її збереженими

можливостями і максимальна адаптація до навколишнього середовища з метою подальшого навчання.

Досягнути цієї мети можна за умови вирішення наступних завдань:

- 1) проведення диференційної діагностики.
- 2) розвитку рухових, психічних, мовленнєвих функцій дитини, профілактики й корекції їх порушень.
- 3) підготовки до життя у суспільстві та до навчання у школі [4,с.4].

Для цього використовуємо компенсаторні можливості, розвиток можливостей, корекцію порушень, протягом регулярних тренувань під час всіх занять. Важливим аспектом у роботі із дітьми з особливими освітніми потребами є правильний підхід до мотивації їх до пізнавальної діяльності та ще більших зусиль потребує залучення їх до впровадження у життя набутих знань, умінь та навичок.

Список використаних джерел та літератури

- 1.Ареф'єв В.Г., Єдинак Г.А. (2002), Фізична культура в школі (молодому спеціалісту) 2-е вид. перероб. доп. Кам'янець-Подільський: Абетка-НОВА, 384 с.
- 2.Горяная Г. А. (1991), Избавтесь от остеохондроза. К.: в.80с.
- 3.Дубровский В. Й. (1998), Лечебная физическая культура. М.:Владес 516 с.
- 4.Міністерство освіти і науки України(2012)(лист Міністерства освіти і науки України від 05.12.2012 номер1/11-18795)Програма розвитку дітей дошкільного віку з порушеннями опорно-рухового апарату.
- 5.Плахтій П. Д. Горячок Н.І. Використання експериментального комплексу вправ.
- 6.Програма виховання та навчання розумово відсталих дітей дошкільного віку(2000).К.:ЛДЛ.120с.
- 7.Серія 19 : Корекційна педагогіка та спеціальна психологія : зб.наук. праць. Київ : Вид-во НПУ імені М. П.Драгоманова, 2013. Вип. 23. С. 421-424."
- 8.Шнайдер В.І. (2004),Спільна робота вчителя, вихователя школи - інтернату групи продовженого дня з розвитку пізнавальних можливостей Кам'янець-Подільський: Аксіома, 318с.
- 9.Яковлева С. Д. Системний підхід до питань реабілітації дітей з дитячим церебральним паралічем. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П.Драгоманова.

Крохмалюк Г. В.,
вчитель початкових класів
Вільховецької ЗОШ ім. Ф.С.Бацури
Новоушицького району

Підтримка батьків, що виховують дитину з ООП, як одна з умов здійснення успішної інклюзії

У статті висвітлено проблеми дітей з обмеженими можливостями. Основні підходи до надання освіти дітям з обмеженими можливостями здоров'я: мейстрімінг, сегрегація, інтеграція, інклюзія. Нормативно-правове забезпечення інклюзивної освіти в Україні.

Ключові слова: команда, діти з особливими потребами, корекція, психічні процеси.

Організація навчання дітей з обмеженими можливостями у звичайних школах вимагає багато зусиль. На жаль, більшість шкіл не пристосовані зараз до того, щоб у них знаходилися діти з важкою формою інвалідності. Крім того, по відношенню до дітей – інвалідів існує негативне ставлення з боку інших людей, а також стереотипи та хибні погляди з приводу можливостей інвалідів: що вони можуть, а чого не можуть.

Для педагогів, які не мають досвіду спілкування з інвалідами, не зайвим буде прислухатися до цих рекомендацій, вони допоможуть налагодити відносини і полегшити процес навчання. Не треба думати, що людина з обмеженими можливостями вимагає якогось спеціального поводження, просто це допоможе зняти